

Заняття з образотворчого мистецтва

Зміст

1. Конспект заняття «Щасливе дерево».
2. Конспект заняття «Вчимося малювати у Марії Приймаченко».
3. Конспект заняття «Барвіста петриківка».
4. Конспект заняття «Білі ведмеді».
5. Конспект заняття «Ознайомлення з Миколою Глущенко».
6. Конспект заняття «Снігурі».
7. Конспект заняття «Сонечко, вберись гарненько!»

Конспект заняття «Щасливе дерево»

Мета.

- показати дітям красу дерева в різні пори року, викликати почуття здивування та захоплення, бажання відтворити фантазії у малюнку;
- формувати в дітей здатність розуміти і відчувати щастя;
- учити передавати характер і настрої дерева; удосконалювати техніку малювання гуашшю: вільно вести пензлем за ворсом, проводити тоненькі лінії кінчиком пензля;
- розвивати творчу уяву, креативність;
- виховувати відчуття насолоди від створення краси.

Матеріали та обладнання. Аркуші паперу з попередньо заготованим фоном, гуаш, тонкі пензлі, поролон, паперові серветки, баночки з водою, підставки для пензликів.

Хід заняття.

Бесіда з дітьми:

- Як ви гадаєте, що таке щастя?
- Що необхідно вам, щоб відчувати себе щасливими?
- Чи можна впізнати щасливу людину? Як відображується щастя на зовнішності?
- Чи може бути щасливою тварина? Рослина?

Запропонувати дітям простежити, як змінюється емоційний стан дерева протягом року.

Розглянути модуль «Пори року»:

Помилювати красою осіннього дерева.

- Що відчуває дерево восени? Який у нього настрої? Чи може осіннє дерево бути щасливим?
- Що сталося з деревом пізньої осені? Навіщо вітер знімає останнє листя? Що відчуває дерево? Який у нього настрої?
- Що відбувається із деревом взимку? Як відчуває себе дерево під снігом? Що бачить у своєму сні? Який у нього настрої?
- Що відбувається із деревом весною? Як воно прокидається від зимового сну? Що відчуває?

Запропонувати дітям послухати музику Шопена «Весняний вальс» і уявити собі пробудження дерева. Передати його у психогімнастиці.

Я – дерево. Я стою в лісі, до якого вже завітала весна. Мої ноги – великі міцні корені. Вони заглиблені в приємну прохолодну землю й утопають у новонародженій м'якій запашній траві. Моє тіло – гладкий міцний стовбур дерева. Мої руки – великі гілки. Вони підіймаються долонями до неба. Я відчуваю небесне склепіння, сонячне тепло, я вдихаю його в себе і повільно прокидаюся. Сонячне тепло пронизує все моє тіло: великі і малі гілки, стовбур – і пробуджує їх від солодкого зимового сну. Я – дерево. Я відкриваю свої зелені очі і ласкаво посміхаюся сонцю, землі, небу. Я дивуюся легкому вітерцю, який грається із моїм листям і сильному вітру, який розхитує мої гілки. Я – щасливе дерево. Я розправляю свої гілки і посміхаюсь усьому, що мене оточує. Від щастя я вкриваюсь квітами.

Запропонувати дітям передати свої враження в малюнку.

Запропонувати дітям використати розфарбовані аквареллю аркуші як фон для малювання щасливого дерева.

- На барвистому небі просинається за допомогою пензлика та коричневої гуаші дерево. Щасливий стовбур широко розкрив обійми великих гілок, десятки тоненьких гілочок граються з вітром і посміхаються сонцю.

У малюванні дерева працювати над умінням дітей проводити тоненькі лінії кінчиком пензлика, надавати характер дереву за допомогою кривизни гілля.

На допомогу пензлику прийшов поролончик. Він вирішив прикрасити дерево рожевою хмаркою квітів.

Показати дітям прийом малювання «примакування» поролончиком. Запропонувати прикрасити своє дерево барвистими весняними квітами.

Малювання дітей супроводжує класична музика.

Наприкінці заняття розглянути щасливі дерева. Подякувати дереву за його мудру красу, яка навчає нас бути щасливими.

Помилуватися композиціями, подякувати дітям за ту радість, яку вони дарують своїми роботами.

Конспект заняття «Вчимося малювати у Марії Приймаченко»

Мета. Продовжувати знайомити дітей з творчістю народної художниці Марії Приймаченко, з незвичайним та фантастичним світом казкових квітів, дивовижних птахів та тварин, з технікою розписів та з елементами її декору. Викликати у дітей бажання малювати за мотивами творів М. Приймаченко. Розвивати фантазію, творчість, самостійність, художній смак. Виховувати патріотичні почуття та гордість за свою країну; охайність під час роботи фарбами.

Форма проведення. Екскурсія до уявного музею, мистецтвознавча розповідь, заняття з малювання.

Матеріали та обладнання:

- портрет М. Приймаченко, репродукції її картин;
- дидактичні ігри «Підбери кольорову фішку», «Веселка»;
- аудіо записи мелодій;
- матеріали для малювання: аркуші паперу, пензлики, підставки, серветки, вода в скляночках.

Хід заняття

I. Організаційний момент.

Привітання: «Доброго ранку!» - мовим за звичаєм.

«Доброго ранку!» - кожному зичимо.

«Доброго ранку!» - людям бажаємо,

З радістю гостей в садку зустрічаємо!

II. Мотивація навчальної та пізнавальної діяльності.

Діти, сьогодні ми продовжимо знайомство з однією цікавою і незвичайною людиною – народним майстром Марією Приймаченко. Хто така Марія Приймаченко? (*художниця*) Хто такий – художник? (*людина, яка вміє гарно малювати і відтворює навколишній світ або казковий світ олівцями, фарбами на папері*) Тож знаючи, хто така М. Приймаченко, ми з вами завітаємо до уявної галереї її творчості.

- Діти, а хто знає, що таке музей?
- Що таке галерея мистецтв?
- Хто зображений на портреті, як ви гадаєте?
- А чому портрет художниці розміщений серед цих творів? (*бо вона їх створила*)

Створені Марією Приймаченко химерні звірята, чудернацькі птахи, квіти, рослини вже понад піввіку хвилюють і радують людей у всьому світі. Вони заворожують і нас своїм фантастичним світом, де все дивовижне і прекрасне. Таке буває лише в дитинстві.

От і маленька Марійка, яка ніколи не бачила далеких заморських тварин – малювала їх для себе та інших, щоб люди споглядали і раділи побаченому. Маленька майстриня жила у селі і не мала можливості виїжджати за його меже, бо була хвора. Образи для своїх малюнків вона і уявляла, і брала їх із навколишнього світу. І уже будучи дорослою вона не проходила без цікавості повз жодну квіточку в полі чи на лузі, повз жодну травиночку, все з цікавістю розглядала. І все їй хотілося намалювати. І ось тепер її картинами милуються не лише на Україні.

Давайте розглянемо, які ж роботи представлені в нашій «галереї»:

Ось перед вами портрет Марії Овксентіївни Приймаченко. Подивіться, яке добре, привітне, усмінене обличчя у цієї жінки. Очі випромінюють спокій, добро, ласку. Все своє життя понад усе вона любила квіти. Погляньте, будь ласка, ось на ці роботи: «Домашні маки», «Жоржини в синій вазі», «Ялинка», «Сонях життя» Яку б назву ви дали малюнку? Чому? Чи бачили ви колись сині маки? Так, насправді таких маків не буває. Але вони розквітли на картині Марії Приймаченко.

М. Приймаченко любила підписувати свої роботи коротенькими віршиками, які складала сама. Послухайте їх!

1. Ну й чудова в лева грива –
Лев веселий і щасливий!
2. А маленьке мавпенятко
Залишилось спати з татком.
3. Ці журавлі в покосі,
Живуть у нас і досі.

Дуже любила художниця цих птахів, а як ми їх називаємо? (журавлі) А давайте ми з вами зараз уявимо себе журавликами! (Звучить мелодія Поля Морія)

Гра-імпровізація «Журавлики-журавлі»

- Журавлики-журавлі, де літали ви малі, де бували?
- Ми у теплі краї, у казкові гаї мандрували.
- Розкажіть, журавлі, як на дальній землі зимували?
- Ми в казкових гаях все по рідним краям сумували.

От і повернулися ви, журавлики, на рідну землю, додому, у свій дитячий садочок. І ми мандруємо з вами далі чудовим світом М. Приймаченко.

- Діти, а чи може червоний коник літати і нюхати тюльпани?
- А слон зелений в Африці гуляє?
- А чи буває слон, як рись, в плямочках? Розмальований кружечками?

Ці всі тварини живуть у малюнках художниці. Ось послухайте вірш Марії Приймаченко:

Лев, як квітчасте сонце,
Шість корів рогатих пасе.
Трубить в синє небо
І вербі про крила фіалок,
Про чудову країну казок.

А ще в художниці є роботи, в яких вона відображає людську долю. Ось малюнок «Три діди». Як ви думаєте, чому вона так назвала роботу? А як би ви назвали цю картину? Ось картина, на якій вона зображує власне себе: «Сидить баба на печі, пряде кудель»

Зверніть увагу, художниця малює лише на якомусь кольоровому тлі. Які вона використовує кольори? (яскраві) Про що наспівує художниці червоний колір? (колір щастя, добра, сонця) Жовтий? (сонця, світла, квітів). Зелений? (травичка, листочки) Голубий? (небо, хмари, квіти) Як прикрашені площини малюнків? (рисочками, цяточками, квіточками, кружечками, плямками, мозочками) На її картинах немає жодного не замальованого клаптика.

А зараз, діти, ми з вами поринемо у казку і намалюємо теж казкових звірів і птахів. Давайте приготуємо ваші пальчики до роботи:

Пальчикова гімнастика

Ось великі пальці починають танці – раз і два, раз і два
А за ними вказівні – раз і два, раз і два,
Підмізинні теж за ними – раз і два, раз і два,
І мізинці не нудьгують – раз і два, раз і два.

Вихователь. Подаруйте, діти казку, подаруйте!

Чарівного диво-птаха намалюйте,
Намалюйте буйногривого коня,
Має крила він, під хмарами літа...

Намалюйте, діти, казку!

Пісню намалюйте!

Диво-світ Марії Приймаченко подаруйте!

Всі люди, які бачили малюнки Марії Приймаченко, говорили, що вони «сонячні», бо приносять радість, тепло і добро. Ось я подивилась на ваші роботи, вони такі яскраві, радісні і теж сонячні! Молодці, діти, добре попрацювали. І на закінчення нашого заняття хочу вам прочитати, як говорила про свою творчість Марія Приймаченко:

“Я люблю все живе. Люблю малювати квіти, різних звірів і птиць: лісових і польових. Я одягаю їх у святкову одягу, і такі вони веселі в мене, аж танцюють, тому що я люблю природу і землю”

Отож і вам, діти, я бажаю, щоб ви любили і берегли свою рідну Україну, її природу і вчились так сонячно малювати, як Марія Приймаченко!

Конспект заняття «Барвіста петриківка»

Мета.

- Розширювати та поглиблювати уявлення про особливості української культури;
- познайомити дітей з історією виникнення петриківського розпису, його характерними особливостями, засобами виразності;
- вчити малювати на папері візерунок із ягід та листя за мотивами петриківського розпису, вправляти дітей у виконанні основних мазків різними способами (пензлем та піпеткою);
- розвивати творчу уяву та відчуття кольору;
- виховувати охайність, відчуття насолоди від створення краси, любов до рідного краю та ціннісне ставлення до творів народних майстрів.

Матеріали та обладнання. Вироби петриківського декоративно-прикладного мистецтва, таблиці зі зразками виконання елементів петриківського розпису, репродукції картин петриківських майстрів, гуашеві фарби, палітри, пензлики, піпетки, вода, серветки, альбоми для малювання «Петриківський первоцвіт» для 6-го року життя.

Хід заняття.

Згадати з дітьми про декоративно-ужиткове мистецтво.

- Як називається мистецтво складання візерунків?
- Що можна прикрашати візерунками?

Запропонувати дітям познайомитись із творчістю майстрів, що перетворюють всі оточуючі їх речі на казкові сади із птахами і квітами. Розглянути виставку з петриківськими виробами і малюнками. Захопитись та помилуватись їхньою красою.

– Подивіться, як широко і вільно розкинувся на папері квітучий сад! Кожен листочок, кожна квіточка – ніби живі, здається, ще трохи – і заколисає їх теплий вітерець. Під смарагдовою травичкою ховаються духмяні червонобокі суниці, а з гілок стиглими червоними кетягами звисають ягоди калини. Весь чарівний сад сповнений ароматами квітів – пишних троянд, барвистих тюльпанів, білих ніжних ромашок, блакитних незабудок. А над квітучими галявинами замріяними мелодіями лунає спів птахів: кують зозулі, переливчасто насвистують солов'ї, а з тину чепурний півень співає свою дзвінку пісню: «Ку-ку-рі-куу!» Розмаїття кольорів захоплює, справжня веселка оселилася в цих картинах і хочеться милуватися цією яскравою красою.

Дати можливість дітям роздивитися малюнки, торкнутися їх. Запитати, що вони відчувають, гуляючи чарівним садом. Розповісти, що у цієї казкової країни є ім'я – вона зветься Петриківка. І у неї, як і у людини, є своя історія народження і життя.

Розповідь про петриківський розпис.

Вусики хвилясті,
Тендітні завитки
І соняхи жовтасті,
Жоржини, колоски,
Їх із теплом малюють
І радість нам дарують
Петриківочки майстри.

Є в Україні на Дніпропетровщині мальовниче село Петриківка. З давніх-давен чудові майстри з того села почали прикрашати речі навколо себе казковими

візерунками – оздоблювали стіни мальовничими квітами, тонкою травичкою, яскравими ягодами. Вони, захоплюючись красою рідної землі, відтворювали усе, що бачили навколо себе у малюнках. Візерунки розквітали на стінах побілених хат, навколо вікон, навколо печі. Кольори для фарб обирали найяскравіші, як і мальовнича природа України, а для того, щоб кольори співали і посміхались, додавали жовток курячого яйця.

Запропонувати дітям назвати кольори фарб, які використовуються у петриківському розписі. Розповісти, що кожен колір художникам подарувала природа – майстри використовували сок ягід, квітів, трав, глину. І пензлики, якими малювали петриківський розпис, також були незвичайні – тоненькі та ніжні, зроблені із м'якенької котячої шерсті.

– З часом малюнки почали ускладнюватись. Серед квітучих садів з'явилися фігури людей, птахів, тварин. І сам розпис прикрашав тепер не тільки будівлі, а і предмети побуту – посуд, скрині, рушники.

А село Петриківка стало справжнім музеєм народної творчості на Україні. Сьогодні сюди приїжджають туристи, щоб потрапити у справжню казку, насолодитися красою чарівних намальованих садів та придбати виріб, створений теплими та талановитими руками українських майстрів.

– Сьогодні я пропоную вам перетворитися на справжніх майстрів-чарівників і власними руками створити дивовижний візерунок. А допоможе нам в цьому пензлик із гострим носиком і дуже незвичайне та цікаве приладдя – піпетка.

Показати дітям пензлик. Дати можливість доторкнутися, погладити пензликом щічку, відчутти його м'якість. Роздивитися піпетку, відчутти її пружність, звернути увагу на те, якою стороною вона малює.

Показ вихователя супроводжується розповіддю.

Очень странный виноград
Мне рисует старший брат,
Виноградинка одна –
Ярко красная она,
Возле ножки - жёлтый бант,
А под шкуркой темный кант...
А другая в синий, синий
Цвет покрасилась, красиво!
Вот зеленая одна –
Незрелая она,
Вот оранжевая здесь,
Вы скажите что за смесь,
На рисунке уместилась,
Что же это получилось?
Я просила виноград,
Получила целый сад!

Петриківські майстри малюють всі свої композиції без олівця, одразу фарбою. А ми з вами тільки вчимося, тому у вас в альбомі олівцем намальований контур листочків та грона винограду. Спочатку ми намалюємо листочки, для цього потрібно змочити пензлик водою та набрати достатню кількість фарби потрібного кольору – зеленого. Фарба по густоті повинна нагадувати сметану. Гострий кінчик пензлика вмочуємо у фарбу жовтого кольору. Це головний секрет петриківських майстрів – вони набирають на пензлик фарбу одразу двох кольорів і малюють довгий мазок – він називається «перехідним». За допомогою цього мазка ми намалюємо яскраві листочки для нашого візерунка. Торкаємось аркуша

пензликом спочатку легенько, а потім натискаючи на весь ворс. Таким чином маємо все листя у нашій композиції.

Підключаємо до малювання піпетку. Занурюємо її кінчик у жовту фарбу і починаємо стрибати піпеткою по аркушу, примакуючи її по контуру грона винограду. У нас виходять круглі ягідки, темніші по краю та світліші у центрі, ніби в них відблискує справжнє сонечко. Одна сторона грона вкрита жовтими ягідками, інша синіми, а центр заповнюємо зеленими.

Запропонувати дітям обійняти пальчиками комірчик пензлика та створити свою казку на папері. Намалювати листя пензликом, прикрасити малюнок ягідками.

Помилюватися композиціями, захопитися чарівними візерунками дітей і подякувати їм за ту радість, яку вони дарують своїми роботами.

Конспект заняття «Білі ведмеді»

Мета.

- Показати дітям унікальну красу сузір'я Великої та Малої ведмедиці, викликати почуття здивування та захоплення, бажання відтворити ведмедів у малюнку;
- формувати бажання відгукуватись на красу особистою творчістю;
- удосконалювати техніку малювання гуашшю: вільно вести пензлем за ворсом, повторюючи обриси силуету;
- розвивати творчу уяву, креативність, відчуття форми;
- виховувати почуття доброти, відчуття насолоди від створення краси.

Матеріали та обладнання. Аркуші паперу блакитного кольору, гуаш чорного та білого кольорів, середні пензлі, паперові серветки, банки з водою, підставки для пензликів.

Хід заняття.

Розповісти дітям, що на землі є місце, де ніколи не тане сніг. Це зимове царство називається Крайня Північ. Там завжди господарює зима – сувора, сліпучо красива і багата цариця. Вона подарувала тваринам, які тут живуть, свої білі фарби. Ведмідь там білий, вовк – білий, лисиця – і та біла. Поміркувати з дітьми – чому? Послухати, про що говорить Північ? (звучить *запис вітру*). Заплющити очі, простягнути долоньки і відчуті Північ на дотик (*Вихователь кладе у долоньки кожній дитині шматочок м'якої білої шерсті*)

Розплющити очі, запитати, яке на дотик те, що лежить у долоньках, спробувати відгадати, що це. Дати можливість погладити шерстю щічку, відчуті її м'якість.

- Сьогодні я хочу поділитися з вами чарівною історією про двох білих ведмедів, які колись давно жили у царстві вічної зими.

Далеко-далеко на півночі. Там, де взимку море ховається під кригою, там, де можна йти і йти, поки не втомишся, і все ж ніколи не дійти до краю. Жила велика біла ведмедиця. Її так і звали - Велика ведмедиця, тому що навколо не було нікого більше і сильніше її. Одного разу в крижаному будинку великої ведмедиці з'явилася дівчинка-ведмежа, і така гарненька, біленька і м'яка, як пушинка. І ім'я Велика Ведмедиця дала їй майже таке ж саме, як у неї, тільки навпаки - Мала ведмедиця.

Свої перші ночі Маленька Ведмедиця провела в барлозі, де було добре і тепло. Але одного разу, вийшовши з дому, Ведмедиця побачила нескінченне біле царство, укрите м'якою темрявою ночі. Тільки тепер вона зрозуміла, який же це прекрасний час - ніч! Білий сніг під місячним сяйвом переливається всіма кольорами, а небо, тільки зачепи його, і воно засипле тебе кристаликами зірок. До того вони яскраві і близькі, що здається, варто тільки простягнути лапу - і дістанеш до найкрасивішою зірки.

І раптом, заглянувши в крижану ополонку, Ведмедиця побачила, що на її дні світяться іскорки і почула жалібні голоси, що доносяться з води:

- Маленька ведмедиця! Ми - зірочки, що випадково зірвалися з неба і впали у воду. Дістань нас звідси, будь ласка, і відпусти додому, на небо!

Маленька ведмедиця, почувши ці слова, потягнулася за зірочками у воду, але побачила зблизька їх чудове світло і їй стало шкода розлучатися з ними. «Вони такі гарненькі! - Подумала вона. - Сховаю-ка я їх за барлогою, а потім пограю з ними ». Маленька ведмедиця висипала зірочки в відерце з водою, віднесла його за барліг і сховала там.

Наступного дня Маленька Ведмедиця пішла подивитися, як поживають її зірочки. Заглянула в відерце - зірочки тут, поглядають на неї, переливаються

різними кольорами, але личка у них зовсім не радісні. Дивляться вони на Ведмедицю і ніби картають її за щось.

- Я ще трохи пограю з вами, - сказала дівчинка, не бажаючи відпустити зірочки на небо, і побігла до мами.

- Доню, підемо на річку! - Покликала Велика Ведмедиця.

- Ходімо! - зраділа новій подорожі Маленька Ведмедиця.

І ось біжить вона за мамою, а сама про себе думає: «А у мене є зірочки! А у мене є зірочки!» Але, звичайно, мамі про них нічого не розповідає.

Підійшли до річки. Маленька Ведмедиця бігає, в воду заглядає, хоче рибку відшукати. Бігала-бігала, дивиться - а біля берега у воді світиться щось. Присіла до води, прислухалася. І чує все ті ж слова:

- Маленька ведмедиця! Відпусти нас на небо! Ми зірочки, що випадково впали в річку. Будь ласка, допоможи нам!

- Мамо! Я знайшла зірочки! Будь ласка, допоможи мені їх дістати! Ми віднесемо зірочки додому, і я буду з ними грати!

Але коли мама, Велика Ведмедиця, побачила маленькі іскристі зірочки і почула їх жалібні голоси, то їй стало шкода маленьких істот:

- Ні, доню, додому забирати їх не можна! Потрібно обов'язково відпустити зірочки на небо. Адже вони можуть загинути!

- Загинути! Чому? - Здивувалася маленька ведмедиця.

- А тому, що їм тут, на землі, погано. Зірочки звикли жити на небі. Там їх дім.

З цими словами мама дістала все зірочки з води і відпустила їх на волю. Зірочки, звільнившись від води, заіскрилися ще сильніше, і, освітивши темне небо, полетіли вгору. Ось зірочки вже злетіли на самий небосхил і зайняли вільне місце.

- Дивись, як їм там добре! - сказала мама. - Ну, а тепер підемо додому.

Підійшовши до барлогу, Маленька Ведмедиця відразу ж побігла до своїх зірочок.

- А раптом мої зірочки померли! Їм, напевно, дуже погано! - думала вона.

Заглянувши в відерце і побачивши світлі іскорки, вона зраділа.

- Пробачте мені, милі зірочки! Я зараз відпущу вас на небо!

Маленька Ведмедиця тут же дістала їх з відерця з водою, підняла вгору і відпустила в небо. Незабаром зірочки теж зайняли вільне місце на небосхилі, недалеко від того місця, де зовсім недавно оселилися зірочки, що впали в річку.

Багато часу пройшло з того часу, коли сталася ця історія. Але тепер кожен, хто дивиться вночі в зоряне небо, обов'язково побачить на ньому два дуже яскравих сузір'я, розташованих поруч одне з одним - Великої Ведмедиці і Малої Ведмедиці. І якщо добре придивитися, то можна помітити, що ці сузір'я схожі на справжню земну велику ведмедицю і її донечку, малу ведмедицю. Можливо, небесні зірочки таким чином віддячили північним ведмедам за допомогу, яку вони колись дуже давно їм надали.

Продемонструвати схожість сузір'я із справжнім ведмедем (вихователь малює крейдою на папері)

Запропонувати дітям свої враження від казки передати в малюнку.

Спочатку скласти свого ведмедика на аркуші паперу із заготованих вихователем деталей. Захопитись, якими різними вийшли ведмеді, подарувати кожному компліменти.

- Сьогодні я пропоную вам передати свої почуття і настрої у малюнку, зобразивши білого ведмеда серед крижаних просторів.

Для малювання запропонувати дітям гуашеві фарби. Показати, як можна намалювати ведмеда, складаючи його із геометричних фігур.

Малювання супроводжує класична музика.

Розглянути малюнки, захопитися різноманітністю характерів і настроїв.

Там, где море холодное очень,

И, куда ни помотришь - снега,

Где полгода - полярные ночи,

Где свирепствует злая пурга -

Там на льдинах дрейфуют медведи

В белых шубах, с морскою душой -

Им Полярная звёздочка светит,

И медведица в небе - ковшом.

Помилуватися композиціями, подякувати дітям за ту радість, яку вони дарують своїми роботами.

Конспект заняття «Ознайомлення з Миколою Глущенком»

Мета. Познайомити дітей творчістю Миколи Глущенка; формувати в дітей здібність сприймати твори мистецтва живопису, викликати емоційне ставлення до зображуваного, розвивати образне бачення, виховувати любов до рідного краю.

Матеріали та обладнання. Картини Миколи Глущенка "Осінній пейзаж", "Весна в Карпатах", "Зима", музичний запис "Квітень" П. Чайковського, аркуші паперу, пензлики, фарби.

Попередня робота. Спостереження за природою у різні пори року. Читання: казок С. Маршака "Дванадцять місяців", М. Коцюбинського "Брати-місяці", оповідання В. Чапліної "Хто як до зими готується?", В. Струтинського "Як лелеки весну повернули".

Хід заняття.

Діти, сьогодні ми з вами поговоримо про творчість українського художника Миколи Глущенка. Він написав більше десяти тисяч картин, багато з яких були пов'язані із з Україною. Чарівна краса рідної землі, праця людей були постійним і потужним джерелом його натхнення. Безліч картин, етюдів, малюнків присвятив він рідній природі, її чарівній неповторній красі.

Майбутній художник провів дитинство в селі Борисівка. Там хлопчик отримав перші яскраві художні враження: він бачив, як працюють іконописці, які працювали над створенням ікон. Процес появи ікони став для Миколи одним з найяскравіших спогадів дитинства. Він бачив диво в тому, як поступово один художник писав одяг, інший вимальовував обличчя, третій наносив на дошку дрібні деталі...

Під час війни Микола Глущенко працював розвідником, а коли війна скінчилася, він повністю присвятив себе мистецтву живопису. Найулюбленишим його жанром був пейзаж. Художник вважав, що нема у світі прекраснішої природи, ніж береги Дніпра. Сучасники називали Миколу Глущенка «поетом природи».

Щедро вираючи золотими фарбами, ходить чарівниця - осінь полями, лісами і луками, шарудить опалим листям, сипле золоті листочки на землю. Осінь уміє зачарувати своєю красою і кожну людину перетворити в чарівника. Не вірите? Тоді послухайте і подивіться, які дива створюють люди, закохані в осінь. Поети передають свої почуття у віршах, композитори - у музиці (звучить музика П.І.Чайковського "Пори року. Осінь").

А ось Микола Глущенко, зачарований барвами осені, передав свої почуття на полотні. Це картина "Осінній пейзаж". Яку чудову, гарну осінь зобразив художник! На узліссі ще зеленіє трава, а дерева вже стоять у золотому вбранні, спалахуючи рудими вогниками. М'яким шаром жовтих, червоних оранжевих листочків вкрита земля під ними. Яка чудова, запашна й золотиста ковдра! А на передньому плані тече могутня ріка Дніпро. Вода в ній синя, холодна. Створюється враження, що вона повільно рухається. Картина викликає почуття бадьорості й спокою. Дивлячись на картину, ми разом з художником переживаємо безмірну красу чарівної осені, красу рідної землі.

Діти, а чи подобаються вам дерева в інії? На що схожі дерева в такому чудовому вбранні? Красу певного куточка рідної землі показав у своїй картині «Зима» Микола Петрович Глущенко. Вихователь виставляє картину.

Запитання до дітей: Яка пора року зображення на картині? Які зміни відбулися з приходом зими? Як попрацювала бабуся-метелиця? Де поділися лісові мешканці?

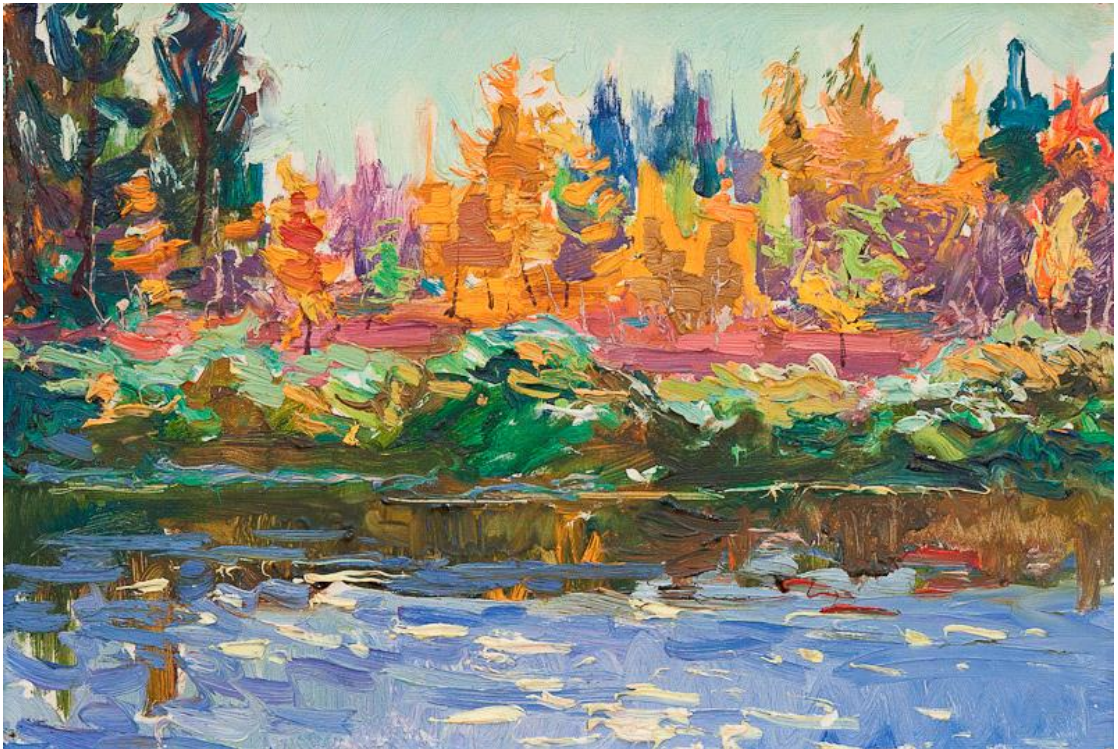
Засніжений ліс, дорога, що в'ється поміж кущами, сині далі та прозоре небо. Придивіться до картини уважніше, ви поступово замрієтесь, зачаровані цими глибокими коліями в снігу, простором лісової галявини. Як тут затишно! На снігу лежать сині, кришталеві тіні, пахне свіжа хвоя. Усе ніби чекає чогось, може весни

або літа. Зима, напевне, навмисне підкреслила контури дерев. Чи впізнали ви їх? Яка чарівна краса в берізки під час зимового сну! Як щиро розкинула свої гілочки під блакитним шатром неба, щоб мороз і сонце витончили білизну до сліпучого сяяння.

А ця картина називається «Березневий ранок». Подивіться, як неперевершено передав художник пробудження природи у березневому гаї. Тут відчувається прохолода, духмяне березневе повітря. Сніг вже почав танути, із землі вже росте зелена травичка. На фоні рожево-жовтуватого від ранкового сонця неба стоять блакитно-бузкові берези. Яку ніжність викликає це пробудження природи! І хочеться сказати словами М. Сингаївського:

Дзвенить на вулицях сріблінь,
Неначе дзвоники: тінь-тінь.
Спинись, прислухайся на мить,—
На річці крига аж дзвенить.
Бурульки краплями дзвенять
І мов проміння, мерехтять.
І дзвінко десь виводить птах,
І дзвонить вітер у гілках.
Весна-красна до нас іде
І за собою дзвін веде.
А березень спинається
І з усіма вітається.
Біжать до нього діти
І просять ще дзвонити.

Додатки.

Микола Глущенко, «Осінній пейзаж»

Микола Глущенко, «Березневий ранок»

Микола Глущенко, «Зима»

Конспект заняття «Снігурі»

Мета.

- Вчити дітей малювати снігурів на засніжених гілках: створювати просту композицію, передавати особливості зовнішнього вигляду птаха – будови тіла і забарвлення;
- удосконалювати техніку малювання гуашшю: вільно вести пензлем за ворсом, повторюючи обриси силуету;
- розвивати творчу уяву, відчуття кольору та форми;
- виховувати охайність, відчуття насолоди від створення краси, бажання відтворювати в малюнку естетичні емоції й отримані уявлення.

Матеріали та обладнання. Аркуші паперу білого кольору, гуаш чорного, червоного, білого, сірого та блакитного кольорів, середні пензлі, паперові серветки, банки з водою, підставки з водою.

Наочний матеріал. Іграшки-снігурі, виготовлені з фетру, скляних лампочок, паперу за кількістю дітей; штучна ялинка; пташине пір'я; вирізані з паперу деталі для складання пташок (голова, тулуб, хвіст, крило) за кількістю дітей.

Хід заняття.

Запросити дітей на килим, розташуватись у зручних позах. Запропонувати підібрати слова, які характеризують зиму.

– Яка буває зима? (відповіді дітей: лагідна, ніжна, срібна, пухнаста, спокійна, весела)

– Коли зима буває спокійна? (коли падає сніжок, коли немає вітру)

– А коли зима буває весела? (коли ми граємось у зимові ігри, катаємось на санчатах та на ковзанах, ліпимо снігову бабу)

Запропонувати дітям створити навколо себе веселу та яскраву зиму, запросивши до студії зимових гостей. А щоб дізнатись, що це за гості, заплющити очі та підставити долоньки.

Вихователь кладе у долоньки кожній дитині пір'їнку.

Розплющити очі, запитати, яке на дотик те, що лежить у долоньках, спробувати відгадати, що це. Помилуватись пір'їнкою, дати можливість погладити пір'їнкою щічку, відчуті її м'якість.

Запросити до студії зимових гостей. *Кожна дитина заходить за штору, де отримує іграшку-снігуря та виносить його до студії.*

Дати можливість дітям роздивитися пташок, торкнутися їх. Привітати гостей, захопитись та помилуватись їхньою красою. Запросити пташок сісти на ялинку, прикрасивши її своїми яскравими барвами. Подарувати снігурям компліменти: яскраві, пишні, червоногруді, пухнасті, веселі...

– Подивіться, якою ошатною та яскравою стала наша ялинка! Наче посеред зими на ній виростили червоні яблучка!

Запропонувати дітям скласти свого снігуря на аркуші паперу із аркуші блакитного паперу із заготованих вихователем деталей. Захопитись, якими різними вийшли пташки, придумати кожній із них ім'я.

– Сьогодні я пропоную вам передати свої почуття і настрої у малюнку, зобразивши червоногрудого снігуря на гілочці горобини.

Для малювання запропонувати дітям гуашеві фарби. Показати, як можна намалювати снігуря, одягнувши його у сірий піджачок та чорну шапочку, домалювавши крильце та хвостик.

Малювання дітей супроводжує класична музика.

Коли діти намалюють пташку, запропонувати їм домалювати навколо неї сніг та гілочку горобини. Розглянути малюнки, захопитись різноманітністю характерів і настроїв.

На сосне заснеженной –
Царство красоты!
На сосне заснеженной –
Птицы, как цветы!
Грудка ярко-красная,
Светлая спина.
Заиграла красками
Старая сосна!
Как осколочки зари,
Здесь на ветках снегири.

Помилуватися композиціями, подякувати дітям за ту радість, яку вони дарують своїми роботами.

Конспект заняття «Сонечко, вберись гарненько!»

Мета. Викликати у дітей бажання створити образ сонечка за мотивами декоративно-прикладного мистецтва, звернути увагу на декоративні елементи (коло, хвиляста лінія, завиток). Вправлятися у вільному користуванні пензлем: малювати усім ворсом, кінцем пензля, вільно рухати ним у різних напрямках. Розвивати уяву, охайність, композиційні навички, чуття ритму.

Матеріали та обладнання. Гуашеві фарби жовтого та червоного кольорів, пензлики середні, білі аркуші паперу, баночки з водою, палітри.

Хід заняття.

Вихователь читає дітям уривок з історії про Хлопчика, який хотів стати Художником.

Казка про Веселку і Хлопчика, який хотів стати Художником

Жив собі Хлопчик, який дуже хотів стати Художником. Якось він виглянув у вікно і побачив Веселку.

- Ось хто навчить мене малювати, - зрадів він і вибіг на вулицю.

- Знаю-знаю про твою мрію, посміхнулася Веселка і засяяла ще яскравіше. – Але стати Художником зовсім не просто. Я допоможу тобі. Ось палітра. Це дощечка, на якій Художник зміщує фарби. Візьми її. Кожного ранку я даруватиму тобі фарбу одного кольору. І по мої дузі такого ж кольору, як і ця фарба, ти будеш вирушати до Кольорового королівства, де навчишся малювати. Увечері повертайся з малюнком і квіткою із цього королівства.

Настав перший ранок – понеділок.

- Доброго ранку красне сонечко! Доброго ранку, хлопчику! – сказала Веселка.

- А чому про сонечко говорять «красне», якщо воно зовсім жовте? – здивувався Хлопчик.

- З давніх-прадавніх часів, коли навіть твоїх прабабусь та прадіду сів на світі не було, люди називали красним все найкрасивіше і найдобріше: «красне сонечко», «красне слово», «красний день». Красний – означає красивий! Ось і у мене цей колір найкрасивіший, найулюбленіший. Візьми його на свою палітру і вирушай червоною дугою у Червоне королівство.

Запитання до дітей: Як ви гадаєте, що побачив Хлопчик у Червоному королівстві? Що означає слово «красний»? А «прекрасний»?

- У Червоному королівстві Хлопчик побачив красну-прекрасну троянду і поспішив додому.

Які квіти червоного кольору вам відомі? А що ще буває червоним? Як ви гадаєте, яки настрої (характер) у червоного кольору?

Хлопчик, який хотів стати Художником, повернувся додому і відразу ж намалював прекрасний портрет Сонечка.

Давайте і ми з вами сьогодні намалюємо красне сонечко – веселе, радісне, усміхнене, тепле! З променями – хвилястими лініями. Наші сонечка дивитимуться на нас і весело посміхатимуться.

Демонстрація послідовності малювання.

Наприкінці заняття проводиться експрес-виставка веселого сонечка.